

råde. Det kan således anses felaktigt att ge de studerandes barn generell förtur före barn till exempelvis ensamstående mödrar. Grundvärderingen att staten inte skall privilegiera vissa samhällsgrupper utan mycket starka skäl är också svår att komma ifrån. Detta gör avvägningsfrågan mycket svårlöst. I arbetsgruppen har en ledamot gjort avvägningen mellan argument, motargument och förhoppningar om de kommunala myndigheternas insatser och har ansett att ett statsbidrag i stimulanssyfte bör utgå under en övergångsperiod. För min del anser jag, att staten bör ta hand om kostnaden för barntillsynen helt och hållet men att frågan bör bli föremål för förnyad översyn i framtiden. Arbetsgruppen anser — i likhet med remissinstanserna och departementschefen — att särskilda kategoridaghem för barn till studerande inte skall inrättas. Ett statligt övertagande av kostnaderna för barntillsynen för studerandefamiljer innebär inte nödvändigtvis att sådana kategoridaghem inrättas. Dessa daghem bör självfallet vara öppna också för andra barn.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att Kungl. Maj:t framlägger förslag om den framtida finansieringen av barntillsynen för studerandefamiljer i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 25 mars 1969

Gunnar Wallmark (m)

Nr 929

Av herr **Wirtén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 16, angående anslag till studiebidrag m. m. för budgetåret 1969/70.

(Lika lydande med motion nr 1064 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 mars 1969

Rolf Wirtén (fp)
